

Vägen hem

HISTORIER OM MÄNNISKOR SOM GÅTT FRÅN DROGER OCH HOPPLÖSHET TILL ETT NYTT LIV

LÄSPROV UR VÄGEN HEM HÅKANS BERÄTTELSE

En dag hade jag förlorat min sked, som var så viktig för mig i mitt missbruk. Jag var dessutom sjuk och i desperat behov av knark. Jag och tjejen sprang in på en secondhandbutik och rusade mot hushållsavdelningen, där jag ryckte till mig en sked och sprang tillbaka mot utgången. Rakt förbi kassan, så klart, utan en tanke på att betala för skeden. Då hörde jag plötsligt en röst: "Jag ska be för er." Jag tvärstannade, vände mig om mot kassan och såg en främmande kvinna stå där.

Jag spände mina korpsvarta ögon i henne: "Vadå, be för oss? Vad snackar du om!" sa jag med hån i rösten och drog tjejen därifrån.

Vi hittade en plats i lä, kokade upp heroinet på den stulna skeden och injicerade skiten i armen. Tankarna på den främmande kvinnan och hennes märkliga ord försvann i takt med att jag sjönk djupare in i mig själv.

När jag var 32 år blev jag dömd till tre månader för en misshandel. Jag hade bett om att få slippa anstalten för jag upplevde den så skrikig med alla människor. Jag trivdes bättre i min ensamhet och fick min önskan om att avtjäna tiden i häktet tillgodosedd.

En kväll låg jag på min säng i fosterställning. Mitt miserabla liv fick mig att må dåligt. Tankarna på allt jag ställt till med plågade mig.

Då hörde jag en röst i mitt huvud: "Res dig upp!"

Förvånad satte jag mig upp på sängkanten. Vad var det? Jag kände en nöd hugga på insidan. En nöd efter att få bekänna allt elände som jag hade gjort.

Så jag knäppte mina händer, knep hårt med ögonen och vände mitt kalla hjärta mot Gud.

"Gode Gud, Jesus Kristus, finns du så hjälp mig. Förlåt mig, förlåt mig, förlåt mig. Gode Gud, Jesus Kristus."

Sedan öppnade jag mina ögon och kände hur ett skratt kom bubblande inifrån och flög ut ur min mun. Det var ett hjärtligt skratt, ett befriande skratt som jag aldrig upplevt tidigare.

Det var en helt ologisk vändning av mitt sinnestillstånd och jag förstod inte vad som hände. Men idag vet jag att jag mötte Jesus Kristus själv.

Min upplevelse i häktet var allt för talande för att sopas under mattan. Dessutom insåg jag att jag inte hade druckit en enda öl sedan jag kom hem till mina föräldrar. Något hade verkligen hänt med mig efter att jag bett

bönen i häktet. Jag behövde varken alkohol, hasch eller heroin längre. Det var ett stort mirakel!

En vecka innan jag skulle åka på behandling gick jag till kyrkan på söndagen. Under gudstjänsten märkte jag att pastorsfrun Birgitta Hermansson hade ögonen på mig. Hon gick runt mig som katten runt het gröt. Efter en stund kom hon fram till mig där jag stod längst bak och sa: "Innan du ska åka, kan vi inte få be för dig?"

Jag svarade snabbt och utan att tveka att de gärna fick be för mig. Det var så skönt att någon kom fram till mig och frågade för jag hade inte modet att be om det själv.

"Jag tycker det är viktigt att vi går fram till korset", sa hon.

Jag följde med henne fram och kunde känna allas förväntansfulla blickar i nacken. När vi stod där lade hon sin hand på min axel och började be. Jag kommer aldrig att glömma hur hon bad.

"Satan, släpp ditt grepp!" skrek hon rakt ut med full kraft i rösten.

Jag rasade ned på golvet, oförmögen att stå emot vad det nu var som drabbade mig.

Vad är det som händer? Puttade någon precis omkull mig? tänkte jag.

Mängdrabatter

3 ex 119 kr/st

5 ex 99 kr/st

10 ex 79 kr/st

Förord av
Sebastian Stakset
– efterord av
Daniel Alm